



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Cyro. 197.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

sape in paternis lumbis sunt, verum apud Deum, vt pote occulta cernentem, iam existunt. Angelorum enim classes, vt conseruæ naturæ, ea quæ nondum præsentia sunt, ignorant. Deus autem & intelligit, & persape istud fecit. Neque enim Esau peccantem, nondum edita prole, demessuit, ne vnà quoque Iobum euelleret, qui ex eo genus duxit: nec item Matthæum portoriiis exigendis operam dantem morte affecit, ne Euangelij prædicationem impediret: nec libidini atque impudicitia studentes meretrices oppressit, ne pœnitentiæ exempla decissent: nec Petri abiurationem vltus est; quoniam calentes ipsius lachrymas prospiciebat: nec persequentem Paulum morte abscedit, ne orbis terrarum fines salute frustrarentur. Omnia ergo zizaniam, quæ messem expectant, nec ad pœnitentiæ fructum sese conuertunt, magno igni præparantur, vt quæ sterilitate profus laborarint.

Seren. 196.

Non est iniqui iudicij, quemadmodum putas, iis, qui plurimos labores & arumnas pertulerant, ac domos extruxerant, impetrasse, vt Ægyptios spoliarent, aureaque atque argentea vasa ab illis acciperent, quibus labores suos impenderant: verum perquam etiam integri ac religiosi iudicis, dignum cibo esse operarium fancientis. Nam si quis nostrum cognitionis spiritum affecutus esset, illud vtique inuenisset mercedem hanc, atque ad hunc modum datam, laboris in conficiendis lateribus suscepti acerbitate, ac luctuosa ædificatione, ob quam iustus iudex ipsis quoque gratiam ad res huiusmodi commodato accipiendas indidit, longè inferiorem fuisse.

Cyro. 197.

Vitanda in bonis actionibus ostentatio. Pompa, & fastus, atque inanis gloria, supernum splendorem minimè conciliat: verum mores probi, ac vita honesta, & ostentationis experta bonorum communi-

μὲν πολλάκις ἐν ὀσφύϊ ὄντα πατρικῆ, θεῶ δὲ ὑφεσώτα ὡς τὰ κρυμμένα ὄρωντι. αἱ γὰρ τάξεις τῶν ἀγγέλων, οἷα τῆς φύσεως ἀγγέλων, τὰ μήπω παρόντα ἀγνοοῦσιν. ὁ δὲ κύριος καὶ συνεί, καὶ πολλάκις ἐποίησεν. ὥστε ἐβίβησεν ἀπὸ τὸν Ἡσαΐ ἀμαρτανότα, ἵνα μὴ συνεκτίλη τὸν Ἰάβ, ἐξ ἐκείνων γένεθρον, μὴ θανατώσας τελωροῦντα Ματθαῖον, ἵνα μὴ καλύσῃ τὸ εὐαγγέλιον, μὴ νεκρώσας ἀσελγῶσας πόνας, ἵνα μὴ τῆς μετανοίας οἱ τυποὶ ἀργήσωσιν, μὴ ἀμυκάμπος τοῦ Πέτρου τὴν ἀρνησιν, ἐπεὶ δὴ τὸ θερμὸν πορὸς ἐλεπε δάκρυον, μὴ σκιάσας τελευτῆ τὸν Παῦλον διάκοτα, ἵνα μὴ ἀφροσύσει σωτηρίας τῆς οἰκουμενικῆς τὰ τέμματα. ὅσα τοῖνυν τὸν θεοσεβῆσαι ζιζάνια, καὶ πρὸς καρπὸν μετανοίας ἐπέπεται, τὰ μεγάλα πρὸς ἐτοιμάζεται, ὡς παντελῆ ἀκαρπία νοσησάτα.

Σερην. 195.

Οὐκ ἐστὶν ἀδίκως χρίστας, ὡς οἶει, τὸ κελεύσασθαι πλείους μοχθήσαιτας, καὶ πέλεισιν ὅντων οἰκοδομήσαιτας, σπιλεύσασθαι τοὺς Αἰγυπτίους, καὶ χρυσία λαβῆναι ἢ ἀργύρια παρ' ἐκείνων, οἷς τοὺς πόνας κατέβητο. ἀλλὰ καὶ σφόδρα ἀδικῶς κριτῆ, ἄξιον εἶναι τῆς προφῆας τὸν ἐργάτην θεοσεβῆσαι. εἰ γὰρ πῶς ἡμεῖς καὶ γνωστὸν ἐπέτυχε πνεύματος, εὐρεῖται παρὰ πολὺ τὸν μαθόν, καὶ ἕτως δεδομένον τῆς κατωδίας πλινθείας, καὶ πολυτελέας οἰκοδομίας, δι' ἣν αὐτοῖς ὁ δίκαιος κριτῆς, καὶ τὸν χάριν πρὸς τὸν θεῶν πρὸς ἐβίβηκε.

Κύρω. 198.

Κόμπος, καὶ τυφος, καὶ δόξα κενὴ, ἔσονται τῆ ἀνω λαμπαρότητι, ἀλλὰ πρὸς τὸν θεῶν καὶ βίος σεμνός, καὶ κοινωνία πρὸς τοὺς θεῶν ἀνεπίδεικτος.

δεικτος. τοῖς γὰρ ἐπιταῦθα ἑσπαινοῖς, καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῆς εὐπορίας συγκαταλέβεται. εἰ δέ τις πλὴν ἐκείθεν ἀνταπόδοσιν ζητεῖ, καὶ νῦν λαμβάνει ἀπαρχὰς, καὶ κεί πλῆστοι κομίζονται γέρας.

catio cum iis qui inopia conflictantur. Etenim cum huius vitæ laudibus beneficij quoque dati merces vnâ extinguitur. Sin autem quispiam futuram mercedem quaerit, ille & nunc primitias accipit, & illig amplum & copiosum præmium refert.

Τῷ αὐτῷ. ρση.

Eidem. 198.

Ἐπειδὴ ἀεὶ σοὶ εἶπας πεφηνέου παρὰ πρῶτον, δέχεσθαι καὶ ἄλλην οὐκ ἀναξίαν ἐκείνης ἀφροσύνας, πλὴν τῆς ἐβραίων ἀρρένων μακροφρονίας ὁμοίαν, ἧς οὐδὲν ἀντιμέλειστο ἐκδικήσῃ, ἐν τῇ ἐρυθρᾷ πύλας ἀρρένας ἀποπνίξῃς, ἵνα καὶ τοῖς σώμασιν ἔχη ἡ δίκη τὸ ὅμοιον. πρῶτον ποῖον ἀσφαλῶς, καὶ μὴ μέμψῃς πρῶτον.

Quoniam optima tibi priora visa esse dixisti, aliam quoque illa minimè indignā sententiam accipe. Nefariæ masculorum Hebræorum cædi Deus eadem ultionem ac pœnam rependit, omnibus maribus in rubro mari oppressis ac suffocatis: quo nimirum corporibus quoque pœna similitudinem haberet. Quocirca prudenter, attēde, non autem temerè reprehende.

Διδύμο. ρσθ.

Didymo. 199.

Κόκκον σινάπεως πλὴν ἑράνιον βασιλείαν ἀπειράζει ὁ κύριος, πλείστον ἔνεκα τρεπίων, ἀφ' οὗ πλὴν εὐτελείαν τῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ συγκαταβάσει πτωχείας, ἀφ' ἧς ἡμῶν ἡ σκιά καὶ ἀνάψυξις ἀπὸ πατρῶν τῶν ἐν τῷ βίῳ γέγονεν ὁ δυνάστης, ἀφ' οὗ πλὴν ἐν ἀρχῇ τῆς εὐαγγελίας τῆς ποιμνίας συμκρότητα. ἀφ' οὗ πλὴν ἐμφύτον τῆς κόκκου δριμύτητα, ἧς καὶ ζήζει ὁ τῆς γενῆς ἔμπορος ὁ δ' ὅς, ἀφ' οὗ πλὴν ἀλακότητάς, ἀλλὰ πλὴν ἀδιάρετον σώζειν ἑσπασάν. ὁ γὰρ θεῶν ἐπιθεῖς, καὶ εἰς ἓνα τέλειον ἄνθρωπον συγαρμοσθηθεῖς, ἀδιάρετον ἔχειν καὶ ἀτμινοὶ πλὴν πρῶτον οφείλει σιμάφειαν. ἐδὲνί παθεῖ χειρὸς ζομῆν, ἀλλ' ὅλην αὐτῷ συτεταγμένην.

Plurimis de causis Dominus cælorum regnum sinapis grano comparauit, nempe ob paupertatis, quam pro indulgenti sua demissione subiit, vilitatem, quæ nobis vmbra atque ab huius vitæ doloribus leuationem conciliauit: ob ouilis, in Evangelij primordiis, tenuitatem: ob naturalem sinapis acrimoniam, qua etiam opus habet is, qui per arctam viam mercaturæ causa graditur: ac denique quia ne sectione quidam amputatur, verum indiuisam hypostasim conseruat. Nam qui Deo copulatus, atque in vnum perfectum hominem compactus est, eiusmodi cum eo coniunctionem habere debet, quæ diuidi ac scindi nequeat, nec vlla calamitate diuelli possit, verum omni ex parte cum eo coniuncta sit.

Ἡ' ρωνι. ἀλακότης. σ.

Heromi Diacono. 200.

Ἡ' τῶν πρῶτον ρημάτων ἀλάτοις, τοιαύτῳ ἔχει σαφηνείαν. ἐκάλυπτον δάκρυσι τὸ θυσιάζειν, ὡς φησὶν ὁ θεός, δάκρυσι δάκρυσι δάκρυσι, ἀρπαζομένων, συγκοφαντεμένων. τοῦτε χάλιν καὶ ἐπ' ἐλέγχῃς πῆσαι ταῦτα μεμφομένους, καὶ τῶν συμβάντων ἀπη-

Propheticorum verborū sententia hanc explanationem habet: operiebant lachrymis altare meum, ait Deus, lachrymis, inquam, eorum qui iniuria afficiebantur, quibusque facultates suæ eripiebantur, atque calumniæ comparabantur. Eoque nomine hæc ipsis crimini vertit, cum iis suc-

